

ת"פ 48732/08/21 - מדינת ישראל נגד עלא אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 48732-08-21 מדינת ישראל נ' אגבאריה

בפני	כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שירן גבע אלנקווה
הנאשם	עלא אגבאריה
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מג'אדלה

גזר דין

כתב האישום המתוקן והודאת הנאשם

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים והיזק לרכוש במזיד לפי סעיפים 192, 273 ו- 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בתמצית, כתב האישום המתוקן מפרט כיצד הנאשם, הגיע בתאריך 11.08.21 לעסק לשטיפת מכוניות באום אל פאחם כשדם ניגר על פניו. המתלונן הבחין בנאשם והציע לקחת אותו לטיפול רפואי אך הנאשם לקח מברג שהיה במקום ואיים על המתלונן שידקור אותו אם יגע בו.

המתלונן ברח לרכבו אך הנאשם החל לתת מכות על מכסה המנוע של הרכב באמצעות המברג וגרם חורים למכסה המנוע.

לאחר מכן שב הנאשם לעסק וזרק מצבר שהונח במקום לעבר ויטרינה זכוכית ושבר אותה.

כאשר הגיעו שוטרים למקום, הנאשם רץ לעבר השוטרים, נתקל בשוטר רודין אבו סמרה והכה אותו במכת אגרוף באף. אז הפריע לשוטרים, התפרע ולא אפשר את איזוקו. בתחנת המשטרה נגח הנאשם בראשו בארונות של השוטרים.

כתוצאה ממעשי הנאשם, לשוטר אבו סמרה נגרם חתך שטחי באפו והוא נזקק לטיפול רפואי ולשוטר כמאל נגרמה נפיחות בידו.

הנאשם היה עצור מתאריך 11.08.21 ועד לתאריך 14.10.21 דהיינו תקופה של חודשיים שממועד זה שוחרר הנאשם בתנאים מגבילים ומאז הוא נתון במעצר בית מלא.

הנאשם כאמור הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. כך גם, לבקשת בא כוחו, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן מפרט את הרקע של הנאשם, כבן 38, גרוש ואב לארבעה קטינים אשר נפגע באירוע ירי ובעקבות כך סובל מקשיים נפשיים וגופניים.

הנאשם גדל במשפחה מורכבת ובשל היעדר תמיכה הורית, חבר לנוער שוליים והסתבך בפלילים. הנאשם נשר מבית ספר לאחר 9 שנים על מנת לעזור בפרנסת המשפחה. לאחר מספר שנים פתח עסק בתחום המזון אשר כשל ונסגר ובעקבות כך, צבר הנאשם חובות רבים לרבות ב"שוק האפור".

מאז שנפגע באירוע ירי, הנאשם איננו עובד והוא מתמודד עם חרדות, סיוטים, קשיי שינה ומחשבות אובדניות בשלן החל בטיפול תרופתי.

הנאשם שיתף כי הוא משתמש בקנאביס באופן מזדמן כדרך להתמודדות עם קשייו הנפשיים אך לא זיהה נזקקות בתחום.

לנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש ואלימות ונידון בין היתר למאסר קצר בפועל, צו של"צ וצו מבחן. הנאשם ביצע את צו השל"צ כנדרש והשתתף בקבוצה טיפולית ממנה מסר שנתרם.

הנאשם לקח אחריות מלאה על העבירות אך מסר שלא זיהה את הדמות שהתקרבה אליו כשוטר ובהיותו באמוק, היכה את השוטר והשתולל בתחנת המשטרה לאחר שאיבד שליטה על האירוע. שירות המבחן התרשם שהנאשם ממזער את חומרת העבירה אך מביע צער ואמפתיה כלפי המתלונן והשוטרים על הפגיעה בהם וכי ייתכן שתגובותיו הקיצוניות באירוע נבעו מפירוש של המצב כמסכן חיים ומהצפה של אירוע הירי.

שירות המבחן התרשם שהנאשם הצליח בעבר לשמור על יציבות תעסוקתית ולשתף פעולה בהליך טיפולי אך האירוע הטראומטי גרם לנסיגה ניכרת במצבו הנפשי וההתנהגותי וכן לקושי לסמוך ולתת אמון בסביבה. לאור האמור, העריך שירות המבחן שקיים סיכון סביר להישנות העבירות.

סופו של דבר, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מרתיעה ומציבת גבול בדמות עבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות בבית אבות משלב בעפולה.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעון למתחם עונש הולם הנע בין מאסר בפועל של 12 חודשים ועד ל-24 חודשים, התייחס ב"כ המאשימה אל הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות הרכוש והאלימות כלפי שוטרים והפנה לפסיקה של בתי משפט השלום אשר קבעו מתחם שנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר. כן הוגשו מסמכים רפואיים של השוטר אבו סמרה (ת/2), תמונות החבלות שנגרמו לשוטרים (ת/3), הנזק שנגרם לרכב (ת/4) והנזק שנגרם לעסק (ת/5).

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות (האחרונה משנת 2016) ותיק שהסתיים באי הרשעה בעבירות אלימות, עבירות כלפי עמוד 2

שוטרים ורכוש שבגין אחת מהן ריצה מאסר בפועל (ת/6).

ב"כ המאשימה התייחס לתסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו ומנגד להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן השיפוטי ומצבו הנפשי של הנאשם וביקש להטיל על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ-14 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים למתלונן ולשוטרים.

ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, לחיסכון בזמן השיפוטי וטען שההודאה משקפת חרטה אמיתית וכנה. נטען שהאירוע החל לאחר שהנאשם הותקף ולכן איבד שליטה והגיב בתוקפנות גם כלפי מי שבאו לעזור לו. עוד נטען שהנאשם הוא זה אשר ביקש להזמין את המשטרה ולכן לא יעלה על הדעת שיבקש שיגיעו שוטרים ואז יתקוף אותם. לטענת ב"כ הנאשם, לא הייתה לנאשם כוונה לתקוף את המתלונן או את השוטרים אלא שהיה בסערת רגשות.

ב"כ הנאשם טען שמדובר בנזקי רכוש ובחבלה ברף הנמוך שלא הותירה נכון או סימן. כך גם התייחס לנסיבותיו הרפואיות של הנאשם ולמצבו הפיזי לאחר האירוע (נ/1) ולמצבה הרפואי של גרושתו של הנאשם הנזקקת לטיפולים רפואיים (נ/2) תוך שנטען כי שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריא יקשו על ילדיו של הנאשם.

הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריא למשך חודשיים ומזה כ-7 חודשים הוא משוחרר בתנאים מגבילים ללא חלונות התאוררות כלל וללא שנרשמה הפרה וגם בנתונים אלה יש להתחשב.

לעניין הרשעותיו הקודמות של הנאשם נטען כי הרשעתו האחרונה משנת 2016 הינה בגין עבירה משנת 2014 ואין המדובר בעבירות חמורות. לאור כל הנימוקים, נתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

הנאשם הצטער על מעשיו וביקש סליחה על שאיבד שליטה.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

עבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד פוגעות בערכים מוגנים שעניינם הגנה על ביטחון, שלומם ושלמות גופו של הציבור כמו גם הגנה על זכותו של הפרט לקניין. עבירה של תקיפת שוטר פוגעת בערכים שעניינם הגנה על עובדי ציבור בכלל ועל שוטרים בפרט, בבואם לבצע את תפקידם באכיפת החוק ולכן המחוקק ייחס לה חומרה מיוחדת וקבע לעבירה עונש מינימום של חודש ימים. בהתנהגות התוקפנית, שילב הנאשם בין פגיעה בקניינו של המתלונן, לבין פגיעה בביטחונו ובשלומם של השוטרים שאך ביצעו תפקידם.

מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות אלה בינונית בעיני, שכן הנאשם איים ופגע ברכבו של אדם תמים אשר כל חטאו שהציע לסייע לו וכן רץ ופגע בשוטרים אשר הגיעו לאירוע. עם זאת, כפי שהתרשם שירות המבחן יכול והתנהגות הנאשם נבעה מהצפה של האירוע הטראומטי ותפיסתו בזמן אמת שהוא נתון לסכנת חיים. במצב זה, נכנס הנאשם לאמוק ופגע בכל מי שהיה סביבו. נסיבות אלה אינן דומות למי שמתכוון לפגוע בזולת ועושה זאת מתוך יישוב הנפש.

בפסיקה רלוונטית לעבירות איומים עולה מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)) ועד ל-12 חודשי מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (06.09.15), עפ"ג 5601-09-17 **אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18), עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.06.14), רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד).

ברע"פ 4648/21 **פרידמן נ' מדינת ישראל** (06.07.21) - הנאשם סירב להתפנות, הפריע לשוטרים, התנגד למעצרו וירק על שוטרת. ביהמ"ש העליון אישר מתחם עונש הולם בין מספר חודשי עבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.01.15) - הנאשם נשך שוטר שהגיע לפנותו, הפריע לשוטרים והתנגד למעצרו. ביהמ"ש העליון אישר מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי עבודות שירות על אף שלא הביע חרטה ובניגוד להמלצת שירות המבחן.

ברע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15) - הנאשם איים שיהרוג את המתלונן ודחף אותו. ביהמ"ש העליון אישר מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.2014) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת

שוטר בעת מילוי תפקידו בכך ששעה שהגיע כוח משטרת לביתו, על מנת לבצע חיפוש, תקף במהלכו את אחד השוטרים ובהמשך בעט בארבעה שוטרים שהיו במקום. הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, ערעורו נדחה.

בת"פ (נצ') 24025-09-17 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר, בהתחשב באיום שאינו ברף חומרה גבוה כלפי האם ושבירת דלת החדר. חרף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכביד. **הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו, ו-4 חודשי מאסר בפועל בתיק זה.**

בחנית הענישה הנוהגת ונסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות, נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 12 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בעניין זה, שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכתב האישום תוקן לקולא. הודאה זו מבטאת את חרטתו של הנאשם ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וייתר את הצורך בעדותם של המתלונן וכן את עדותם של השוטרים. כמו כן, לא נעלם מעיניי שהמאשימה לא הביאה את עמדת המתלונן ולא ציינה את שווי הנזק שנגרם.

בנוסף, יש לקחת בחשבון את מעצרו של הנאשם בגין תיק זה משך 9 חודשים, מהם חודשיים מאחורי סורג וברח והיתר במעצר בית מלא.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות ואולם, הרשעתו האחרונה משנת 2016 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2014 כאשר כפי שהתרשם שירות המבחן, מאז עלה הנאשם על דרך המלך אלא שאירוע הירי בו נפגע, פגע בדרכו של הנאשם. בנסיבות אלה, אינני מוצא לייחס חומרה יתרה לעברו של הנאשם אך מבהיר לו כי עליו להמשיך ולהתמיד בדרך בה בחר בשנת 2016 וכי אל לו לשוב ולהתנהל באלימות פן תיכחד הדרך בה הלך.

מנגד ולחומרה, יש לשקול לחובת הנאשם את העובדה שלא הביע נזקקות טיפולית במסגרת שירות המבחן, ואת עמדתו בפניהם בהקשר זה, וכן הצמצום מחומרת מעשיו. בעניין זה יש ליתן משקל גם להתרשמות שירות המבחן לכך שלאור מצבו הנפשי של הנאשם ובהיעדר התערבות, קיים סיכון סביר לפיו עלול הנאשם לשוב ולבצע עבירות דומות.

בשים לב לשיקולים האמורים, בהתחשב בתקופת מעצרו של הנאשם, מצבו הנפשי ונסיבותיו המשפחתיות, כמו גם הנזקים אשר נגרמו בפועל, החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם.

המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם מאסר מאחורי סורג וברח אולם עמדה זו איננה הולמת את נסיבות העבירות ותוצאתן. כך גם, לא נעלמה מעיני פגיעתו של מאסר בפועל, אפילו לתקופה קצרה בנאשם ובבני משפחתו וזאת בשים לב למצבה הרפואי של גרושתו ואם ילדיו. יתרה מכך, בשים לב לנסיבות שתוארו בתסקיר שירות המבחן, אינני סבור שיש

אינטרס בחשיפת הנאשם לתרבות עבריינית ומשכך, איני מוצא לנכון להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג וברח.

משכך ולאור האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק מ"ת 48759-08-21 על פי חישוב שב"ס. תקופת המאסר תינשא בעבודות שירות כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. הנאשם ירצה את עבודות השירות בבית אבות משלב בעפולה ברח' ז'בוטינסקי 6 גבעת המורה. הנאשם יתייצב בתאריך 28.07.22 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו וזאת לצורך קליטתו.
2. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירת איומים ו/או תקיפת שוטר על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
3. מאסר על תנאי של חודשיים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירת היזק לרכוש במזיד על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.
4. הנאשם ישא בפיצוי המתלון בסך 750 ₪. ובפיצוי השוטר אבו סמרה בסך של 1,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 20/9/22 ויועבר לצדדים הרלוונטיים ע"י המזכירות בהתאם לפרטים שימסרו ע"י המאשימה.

המזכירות תעביר גזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ב, 09 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.